

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 3 — „
Egy órára 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Negy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetéseknél alkalmi szerinti jutányos áron vetatnak fel. Helyg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

A küzdelem.

Háromszázkilenczven kerület választott ma országgyűlési képviselőt. A kerületek túlnyomó többsége tehát ma már döntött. Az éjjeli órákban, mikor e sorokat írjuk, több heves küzdelem eredményét még nem ismerjük, — mindazáltal a helyzetről már képet alkothatunk magunknak. Az általános eredményről a következők konstatalhatók: A kormánypart több kerületet hódított főkép a nemzeti parttól és az Ugron-parttól, a nemzeti part súlyos vereségeket és nagy veszteségeket szenvedett, de gróf Aponyi Albert a kormánypart irtózatos erőfeszítései dacára is győzedelmesen került ki a jászberényi viaskodásból, melyben Erdély igazságügyminiszter megbukott: az Ugron-part erősen megfogyatkozott, ellenben a Kossuth-part a mai napon vesztett ugyan néhány kerületet, mindazáltal kontingensét nemcsak megtartotta, de mandátumainak száma szaporodott; a néppárt eddigelé feltűnően kevés kerületben szerezhett diadalt.

Ime, ezekben összegezhető az első napok eredménye.

Báró Bánffy Dezső tehát meg lehet elégedve. A kormánypart parlamenti többsége szaporodik, de ezt az eredményt olyan áron érte el, a mely nem válik becsületére se a miniszterelnöknek, se a szabadelvű pártnak. — Báró Bánffy Dezső azt az eszközt használta ki a győzelem kivívására, mely a győzelmet egyszerűen megbecsteleníti. Ez az eszköz a pénz. Ocsmány vásárt csapott az országban. Erőszakot csak ott alkalmazott, a hol erre mulhatatlannul szüksége volt; ez az oka, hogy vérengzések csak itt-ott fordultak elő. A szenvedélyeket leigázta, az elkeseredésnek elejét vette gyalázatos vesztegetésekkel. Ebből magyarázható meg az a jelenség, hogy sohase volt általános választásoknál annyi kormányparti egyhangu választás, mint most. Az ellenzéki jelöltek igen sok helyen látva a nagymérvű vesztegetés folytán a tisztességes küzdelem hiábavalóságát, az utolsó napon visszaléptek, s a kormányparti jelöltek egyedül maradtak. Ott, a hol küzdelemre került a dolog, a vesztegetés mellett, a hatalmi presszió szerepelt a legteljesebb kiméletlenséggel. Így szerzett báró Bánffy Dezső magának többséget. De minő többséget? Ismeretlen emberek egész raja fogja ellepni a parlamentet. A kipróbált erők nagy tömege vagy félrevonult az utálatos küzdelemtől, vagy elbukott benne. És az ország

legvigasztalanabb képet nyújtja, mikor láthat a mindenki, hogy a politikai erkölcsöket a leghitványabb módon korrumpálta egy hatalmára önző párturalom a pénzzel. Az ország nagyrésze áll előttünk, mint olyan, a melynek szolgáltságát egyszerűen megvásárolták. Kifizették. Ennél elszomorítóbb jelenséget már csakugyan nem képzelhettünk volna.

Némi vigasztalást nyújt ezzel a visszatérítő jelenséggel szemben az, — hogy az országnak főkép magyar vidékein a polgárság zöme kitart a függetlenségi eszme mellett s minden vesztegetés, minden hatalmi presszió dacára is, fényes győzelmeket vívott ki a Kossuth-part számára. Az Ugron-part által szenvedett vereségek világosan bizonyítják, hogy a függetlenségi választókat még egyrésztől nem lehetett eltántorítani attól a tiszta elvi állásponttól, — mely a függetlenségi párt hagyományos programjának az alapját alkotja, másrésztől nem lévesztette meg őket az agyarkodó gyanúsítás, a mivel az Ugron-part oly könnyelműen illette a Kossuth-partot. A függetlenségi érzelmű választók, kik önzetlen odaadással vívták meg a nagy harcot, mikor a Kossuth-part mellé szegődtek, eldöntötték a függetlenségi párt két árnyalata közt felmerült vitát és a Kossuth-partnak adtak igazat. A függetlenségi választók e döntésének illetékességét, azt hisszük nem kifogásolhatja senkise.

Nagy tanuságot rejt magában a nemzeti párt iszonyú veresége. A nemzeti párt ama parlamenti szereplése, mely folyton folyvást a határozatlanság erős jellegével bírt, nem is lehetett alkalmas arra, hogy bizalmat keltsen a közfelfogásban. Elvesztette azt az erőt, mely a közszellemben gyökerezik s mely képes lehetne arra, hogy sikeresen szembeszálljon a kormány hatalmával. Ha a nemzeti párt másképp szabja vala meg a közelmúltban parlamenti szereplésének az irányát, nagy erőt vihetett volna a harcba s megnehezíthette volna báró Bánffy Dezső munkáját, míg így népszerűtlenné válván, ugyzólván közsönyössé tette a nemzetet azok iránt a perfid üzenetek iránt, a miknek segítségével br. Bánffy Dezső a nemzeti parttól elhódított egy csomó kerületet.

Feltűnő az a csekély siker, a mit a néppárt kivívott. Alig néhány kerületet hódított meg. Se a Dunántulon, se a felvidéki kerületekben nem vált be olyan erősnek, mint a minőknek nagy garral híresztelte magát. Sokkal veszedelmesebbnek tartanók az országra a néppárt térhódítását, semhogy őszintén ne

örvendenézk a kudarcznak, mely lármás erőfeszítései után érte.

Általában véve a mai választások eredménye kétségtelenné teszi azt, hogy br. Bánffy Dezsőt tisztén csak a hatalmi önzés vezette s hogy teljességgel nincsen fogékonysága azok iránt a magasabb erkölcsi követelmények iránt, melyekkel egy hazafias államférfinak számolnia kell, ha nem akarja veszélyeztetni az alkotmány alapjait. Br. Bánffy Dezső a pénz hatalmát vitte bele ay alkotmányos küzdelembe és így nemcsak meggyújtotta a nemzeti akaratot, hanem rettenetes mértékben korrumpálta a politikai erkölcsöket. Mélységes keserűség töltheti el a jó hazafiak lelkét tapasztalván azt, hogy a magyar nemzet egy egész generációjának az erkölcsét mikép súlyosítja az elvek igazsága iránt való érzéketlenségbe egy kormányelnök, a ki a maga hatalma kedvéért fölládozva a nemzet közszellemének az épségét.

Ő felsége a király ép ezen a napon intézett báró Bánffy Dezső miniszterelnökhöz egy legfelsőbb kéziratot, melyben az ezredéves ünnep berekesztése alkalmából valóban főséges hangon emlékezik meg a magyar nemzetről. Más körülmények közt ez a királyi szózat lelkes örömmel tölthetné el a nemzetet. De most, a népakarat csufos meghamisításának a láttára, nem telhetik örömről a jóságos király meleg szózatában sem, mert politikai közéletünk kegyetlen sivársága csak a szomorúság érzetét keltheti a magyar emberben. A királyi szózatának a hatását tönkreteszi a csunya választások nyomán támadt keserűség. Az ezredéves ünnep befejezését dicstelenné, szomorúvá tette báró Bánffy Dezső. (E—S)

A választások.

A hosszupályii választás.

A hosszupályii választás Isten segítségével pártunk diadalával végződött. Marjai Pétert, a kerület népszerű jelöltjét, fényes győzelemre segítette a népek mai napság már szinte csodaszámba menő szeretete, ragaszkodása és tántoríthatlan elhűsége.

A győzelem kivívása felett érzett örömet engedékenyülé teszi szívünket s nem soroljuk föl a hatalom képviselőjének, a választási elnöknek valamennyi elkövetett jogsértését.

Annait azonban kötelességünk megmondani, hogy annak a pártatlanságnak, a melyre úgy a választási elnök, M a g y a r y Miklós, mint helyettese P a k s y Albert kezüket szívükre téve megesküdtek, mi ugyan semmi legkisebb nyomát sem tapasztaltuk.

Ellenkezőleg azt láttuk, hogy míg az ellenzéki választókat valóságos vizsgálóbírói apparátussal vállalta, keresztkérdésekkel igye-

kezett megzavarni s minden igaz ok nélkül tömegesen utasította vissza szavazataikat: addig a kormánypárti szavazatok soha semmi kifogás alá nem vonattak.

Pedig — ma már kacajra fakasztó, de akkor felháborító — jelenetek játszódtak le szemünk előtt.

A Fráter párti választóknak legalább fele sem tudta a jelölt nevét s állandóan a frajter-re, meg a barna frajter-re adták le szavazataikat, a melyek természetesen mind érvényeseknek vétettek. Volt egy szesz-élyes választó, aki szent barnara szavazott, — szintén érvényesen.

De a legklasszikusabb mégis csak az az esztári atyafi volt, a ki hosszas fagutás és minden oldalról jövő sugas után is, az elnöknek arra a kérdésére, hogy mire szavaz? ezt a föléges feleletet adta: Tudja a feki, hogy kinékhijjék! A történelmi igazság kedvéért meg kell azonban jegyeznünk, hogy ez t a z e g y s z a v a z a t o t még sem írták a Fráter Barna javára.

Ezek azonban csak a kedélyesebb manőverei közül valók a kormánypártnak. A súlyosabb beszámítás alá esőket, mivel ugyanis esütőtörököt mondottak, főntebb felhozott okból most nem is említjük.

De felemlítjük és lelkes örömmel emeljük ki azt a méltóságos, ünnepélyes magaviseletet, azt a nemes önmegtartóztatást és példátlan türelmet, amelyet a Marjai párt minden egyes tagja tanusított.

Igaz, hogy a jó Isten is oltalmába vette őket, mert gyönyörű verőfényes őszi nap volt s így az Isten szabad ege alatt való egész napi tartózkodást könnyebben kibírták. — A kormánypárti választóknak óriás hodályokat építetett a senkipénztára, hogy még rossz idő esetén se legyen kutyabajok sem, az ellenzékietek pedig elzártak tüztől, víztől, hajlektől, mindentől.

De az igaz ügy mindennek dacára is győzött.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

A KÖLTŐ HALÁLA.

A „Debreczen” eredeti tárczája.

Boldogságról, szerelemről
Hosszu verset ír a költő,
Fénylő csóme tüköréből
Szíve, lelke tűnik elő.

Magasztalja szép kedvesét,
A bájolót... az istenit!
Verse fenkölt, csengő-bongó,
Mely éltet ad, mely felvidít!

Átolvasva remek művét
Szíve, lelke újra éled...
Majd ismét zeng ihletetten:
Éled élek!... Érted élek!

Egy arckép áll kis asztalán
Szeme mindig oda téved;
— Mintha arról olvasná le:
Érted élek!... Érted élek!

Kész van a mű. Egy javítás...
Aztán borítékba teszi,
Czimet ír rá, mint a metszés;
... S az arcképet újra nézi!

Pörge bajusz, bíbor ajak
Érinti az üveg lapot...
Szíve most is visszhangozza:
Érted élek!... Érted halok!

Hódított és veszített kerületek.

A Kossuth-párt elhódította:

az Ugron-párttól: Nagyigmándot Szalántát, Hosszupályit, Pinczehelyet, H.-Nánást, a nemzeti parttól: Dunavecset, Mező-Csáthot, Nógrádot, Monort, Kis-czellt, a kormányparttól: Berettyó-Ujfalut Kölesdet, Dárdát, Makót, Siklóst.

Az Ugron-párt elhódította:

a Kossuth-párttól: Gyöngyöst, a kormányparttól: Szekesfehérvárt.

A nemzeti párt elhódította:

a kormányparttól: Ipolyságot, Uj-Verbászt, Udvarhelyvidéket, Orszalfalvát, Aranyos-Medgyest,

az Ugron-párttól: Tiszalöket, Gönczöt, a Kossuth-párttól: Abonyt.

A pártonkivüliek elhódították:

a szabadelvű parttól: Nagy Mártont, a Kossuth-párttól: Bács-Almást, az Ugronparttól: Lengyeltótit,

A néppárt elhódította:

a kormányparttól: Györszigelet, Csornát Szt.-Jánost, Z. Szt.-Grotot, Szombathelyt, Alsóendvát, Zurányt, Privigyét.

A Kossuth-párttól: Tapolczat, az Ugron-párttól: Nagy-Kanizsát, Zalaegerszeget.

A nemzeti parttól: Eszterházat, Lövőt, Letenyét.

A kormánypárt elhódította:

a nemzeti parttól: Nagymihályt, Dédest, Csongrádot, Eperjest, Vizaknát, Uj-Aradot, Aradot, Apatint, Zombort, Marosvásárhelyt (II. ker.), Kerényját, Pécskát, Kassát, Galgóczt, a pártonkivüliektől: Temesvárt, Héthársot, Száz-kabányt, Pécsét, az Ugron-párttól: Egert, Ó-Kanizsát, P.-Peéert, Tatát, Tapét, Csik-Szeredát, Zentát, Kaposvárt, Szatmárt, Gödöllőt,

a Kossuth parttól: Téthet, Alsó-Dabast, Szolnokot, Zilahot, Füleket, Csengert, Halast, Tiszahátot, Nyiregyházat, Szigetvárt,

a néppárttól: Lőcsét, A Kossuth-párt tehát a két első napon összesen 14 kerületet nyert és 9 kerületet

vesztett. Nyert a kormányparttól 5, a nemzeti parttól 5, az Ugron-párttól 4 kerületet; elhódított előle a kormánypart 7 kerületet; az Ugron-párt 1 a pártonkivüliek partja 2, nemzeti párt és néppárt 1—1 kerületet.

Az Ugron-párt nyert 1 kerületet, veszített 11 kerületet.

A nemzeti párt nyert 7 kerületet, veszített 19 kerületet.

A pártonkivüliek partja nyert 2 kerületet, veszített 4 kerületet.

A néppárt veszített 1 kerületet, nyert 15 kerületet.

A kormánypart nyert 45 kerületet, veszített 20 kerületet.

Megválasztott képviselők.

Kossuth-pártiak.

Antal Pál.

Balogh László, Barabás Béla, Balogh László, Bartha Ödön, Brazay Kálmán, gróf Benyovszky Sándor, Beniczky Árpád, Boda Vilmos.

Csávolszky Lajos.

Endrey Gyula, Eötvös Károly.

Farkas Balázs.

Gencsy Albert, Györy Elek.

Helfy Ignác, Heutaller Lajos.

Illyés Bálint.

Justh Gyula.

Kende Béla, Kossuth Ferencz, Kiss Albert,

Kállay Lipót, Kubik Béla.

Lakatos Miklós, Leszkay Gyula, Luby Géza, Lukács Gyula.

Marjay Péter, Madarasz Imre, Madarasz József, Mezőssy Béla.

Nagy Gyula.

Olah József.

Papp Elek, Pichler Győző, Polczner Jenő, Putnoky Mór.

Ratkay László, Rigó Ferencz.

Sturmann György, Szinay Gyula.

Thaly Kálmán, Thaly Ferencz, dr. Tóth János.

Ugron-pártiak.

Holló Lajos.

Kalocsay Alan.

Lits Gyula.

Meszlényi Lajos.

Ki volt a bünös?

Írta: Vértessy Gyula.

— Vigyázzon Lola, a szerelemmel nem lehet büntetlenül játszani!

Ezek voltak utolsó szavai Bérdy Ákosnak, mikor otthagyta a szép asszonyt.

Becsületére legyen mondva, nem a maga jószántából hagyta ott.

Mert, a kinek az ember udvarol életre-halálra, — attól nem válik meg olyan könnyű szerrel.

Otthagyta, mert Lőrinczyné egyszerűen ajtót mutatott neki:

— Azt hittem, hogy régi jó barátal van dolgom, de látom, hogy maga más akar lenni. Szeretóre meg nincs szükségem, mert a férjemet szeretem. — Menjén és ne is lessam többet!

Erre jegyezte meg Bérdy Ákos távozása előtt, hogy a szerelemmel nem lehet büntetlenül játszani.

A szép asszony azután magára maradt. S már az első pillanatban érezte, hogy a távozónak igaza van.

A szívet elszorította a fájdalom és alig bírta visszatartani a könnyeit. De mégis elég erős volt és uralkodott magán.

Nem, nem szereti és ezzel vege! Csak játszott vele, mert a játék jól esett ebben az ő komor rideg életében.

Az élete, valóban az volt. Pedig rajongásig szerette a férjét, csak-hogy Lőrinczy doktor ur, a maga szigorú komolyságával, szótlanyságával nem arra való

Ujra kezdi a merengést,
Szíve, lelke újra éled.
... Mily kegyetlen vagy te végzet,
Hogy örömet fölcsereled!

Kopogtatnak... Egy levél jön
Bübanatos gyászkeretben
Ah!... Ki küldi?? Keze remeg,
Ajakáról sóhaj lebben...

Keveset mond a gyászos lap
Töredezett betűivel:
Makád meghalt tegnap este,
Temetése holnap reggel!

Mint mikor a fényes napot
Sötét felhő borítja be,
— Mint ilyenkor a természet
Oly sötét az ifju képe!

Szívéhez kap; majd úgy zokog
Mint egy megáradott patak...
Remek műve széjjel tépve
Úzött vadként rohan, szalad!

Majd a folyam néma partján
Megállják a vad bokrok;
Ajka most is azt rebegi:
Érted élek!... Érted halok!

Ismét rohan... Loccsan a víz,
... Csókolgatják a rút habok
Hörgő hangon ezt kiáltja:
Érted élem!... Érted halok!

Uray Sándor.

Okolicsányi László.
Papp János, Polónyi Géza.
Szalay Károly, Szuha István.
Visontay Soma.

Nemzeti párt.

Gróf Apponyi Albert.
Bernáth Béla, Berger Ignác, Bogtay
Máté, Bolgár Ferencz, Blaskovits Ferencz.
Esterházy Mihály,
Frey Ferencz.
Gullner Gyula.
Horánszky Nándor, Hódossy Imre, Hock
János.
Gróf Karolyi Sándor, Korniss Ferencz.
Lázár Árpád, László Mihály.
Mihályi Péter, Makkfalvy Géza.
Reiter János.
Baró Sennyey István, Sághy Gyula,
Somssich Andor, Szentiványi Gyula, Szent-
iványi Árpád.
Tibád Antal, Tomcsányi László.
Gróf Wenckheim Frigyes, Wittmann
János.
Gróf Zichy Jakab, gr. Zichy Jenő.

Pártonkivüliek.

Abrányi Kornél, Asbóth János.
Bacsay Domokos.
Förster Ottó.
Gr. Karolyi István, Komlóssy Ferencz.
Péchy Tamás.
Ragályi Lajos.
Serbán Miklós.
Siskovits Tanás.
Gróf Szapáry László.
Gróf Teleky Samu.

Néppárt.

Buzáth Ferencz.
Farkas József.
Jurics Mihály.
Kubina János, Kálmán Karoly.
Lepsényi Miklós.
Major Ferencz, Marsovszky Endre, Mol-
nár János, Móc-y József.
Pader Rezső.
Szabó István.
Zmeskál Zoltán, Zichy Aladár gr., Zichy
János gr.

Kormánypártiak.

Amon Ede, gróf Andrássy Sándor,
Apáthy Péter, Arányi Miksa, Aidingger János,
Agoston József, Andrássy Geza gr.
Babics József, báró Bánffy Dezső, Bar-
csay Kálmán, gróf Batthyány Lajos, Beksics
Gusztáv, B e d ő A l b e r t, Beles János,
Bernády György, Beüthy Algernon, Berchtold
Arthur, Blaskovich Sándor, Bonis István, gróf
B thlen Balázs, Bezerédi Iván, Bornemissza
Adam, Balogh Kálmán, Belicska Beni, Beldy
J. gr, Biedermann Rezső, Berzeviczy Albert,
Babó Lajos, Bessenyei Ferencz.
Chernel György, gróf Csáky Lajos, Csá-
vossy Béla, Csipkay Károly, Craus István,
Chorin Ferencz.
Daniel Ernő, ifj. Dániel Gábor, Domahidy
Viktor, Daranyi Ignác, Dókus Ernő, Dósa
Elek, Dósa András, Degenfeld Lajos gr, Daniel
Márton, Doboczky S.
Egyedy Arthur, Engelmayer József, Er-
dély Sándor, Emmer Kornél, Eynyedy Lukács,
gróf Esterházy K., Éder Ödön.
Farbaky Istvan, Fabiný Teofil, Falk
Miksa, Fenyvessy Ferencz, báró Fejérváry
Géza, Földváry Mihály, Földváry Miklós, Fe-
jérváry Károly, dr. Fischer Sándor, Feszty
Béla, Ferlicska Kálmán.
Gajary Géza, Gajary Ödön, Gergely
Gyula, Goldis János, Görgey Gyula, Graenzen-
stein Béla, Groisz Gusztáv, Gombos Béla,
Gromon Dezső.
Halassy Gyula, Halász Zsiga, báró Har-
kányi J. Harsányi József, Hegedüs Béla, Hel-
tay Ferencz, Herczeg Ferencz, Hieronymi Ká-
roly, Hegedüs Sándor, Hulényi Ferencz, Hajdu
József.
Janits Imre, Janicsáry Sándor, K. Jónás
Ödön, báró Jósika Gábor, Issekutz Marcell,
dr. Joanovits István, Joanovits Szilárd, Justh
György, Ivanovits István.
Kabdebó Ferencz, Kabos Ferencz, gróf
Karácsonyi Jenő, báró Kemény Ákos,
báró Kemény Endre, Klobusiczky János, Kon-
koly-Thege Sándor, Kőszeghy Sándor, Magyar
Kossa Géza, Konkoly Miklós, Kozma László,
gróf Karácsonyi Aladár, Kovács Pál, Kubinyi
György, Kubinyi Géza, Kubinyi Andor, dr.
Király Ferencz, dr. Kola János, Kullmann

János, Kristóffy János, Kovácsy Sándor, Kobek
István, Kammerer Ernő, Kardos Kálmán.

Lánczy Leó, Láng Lajos, Latinovics
Pál, Lehoczky Vilmos, Latkóczy Imre, Lévy
Lajos, Lónyai Géza, Lukács Béla, Lukács
László, Luppá Péter, Légrády Károly, Lónyay
Sándor, Leidenfrost László, Lázár István.

Mara László, Mayer Károly, Menger
Károly, dr. Mohai Sándor, Mihályi Péter,
Molnár Antal, Matyasovszky Gyula, Matkovics
Sándor, Melczl Oszkar, Miklós Ödön, Münich
Aurél, Mikszáth Kálmán, Molnár Béla, Matuska
Péter, Molecz Dani, Molnár Gyula, Mezey Mór,
Morzsányi Károly.

Nagy Sándor gróf Nákó Kálmán, Nade-
czey János, Neményi Ambrus, báró Nopcsa
Elek, Nyegre László, Neiszidler Karoly, Neu-
mann Armin.

Ortutay Gy., Óváry Ferencz, Örléy Kálmán.
Perczel Dezső, Plósz Sándor, Pongrácz
Károly, báró Podmaniczky Frigyes, Papp Géza,
ifj. báró Perényi Zsigmond, Pulszky Agost,
Pogány Károly, Polyák Béla, Papp Samu,
Pinkovics József, Pejacsevics Arthur gr, Psik
Lajos.

Radó Kálmán, Rohonyi Gyula, Ruffy Pál
Rakovszky Géza, dr. Radvanszky Gy., Radozsa
János, Rohonczy Gida, Ragályi Béla, Rakov-
szky István, Rónay János, Rudnyánszky Béla
Rosenberg Gyula.

Dr. Schmidt Gyula, Semsey László.
Schreiber Frigyes, Szende Béla, Szinyeyi Merse
Pál, Szilágyi Dezső, gróf Seréni Béla, Szu-
lyovszky D., Szécsényi József, Szöcs Pál, br.
Solymossy Lajos, Szivák Imre, Szöll Kálmán,
Szentpály Jenő, Szaploneczay Miklós, Szögyény
László, Szerb György, Szmiavovszky Valér,
Szájbel Gyula, Stréter Alfréd, Strassenfels
D., Szécheny Aladár gr, Szuhányi Ferencz,
Székely György, Szabó Imre, Szulyovszky G.,
Simó Lajos, Sztáray Gábor gr, Sziy Pongrácz,
Gróf Teleky Géza, Török Bertalan,
Telgy József, Gróf Teleki Domokos, ifj. Teleki
Domokos, gróf Tallian Béla, Tisza Kálmán,
Tisza, Lajos, Tisza István, Tolnay Lajos, Tuba
János, Tarajossy Sándor, Teleky Sándor gr,
Takácsy Sándor, Thoroczky Miklós.
Urányi Imre, Urbanovszky Ernő.
Gróf Vass Béla, gróf Vay Ernő, Werner

volt, hogy a menyecske házasságát ragyogóvá,
derűsre tegye.

Először, mikor még nem került a kór-
házhoz, csak odahaza vitt magánykorlatot,
legalább néha, néha: az övé is volt. De mióta
kórházi orvos, jóformán csak vendéglőnek
tekinti az otthonát.

Gyorsan megreggelizik, megebédel s megy,
este fáradtan hazajön, lenyeli a vacsorát, ke-
zet csókol a feleségének s vonul be a szobá-
jába, hogy ott olvasson késő éjjelig.

Azután ha néha-néha az övé is, csak
olyan erőszakos, vad szerelem ez, melynek
nincs gyöngédsége, nincsenek illúziói.

A szerelem becézgetéséből, kedveskedé-
seiből, költészetéből semmi sincs az ő házas-
életükben.

Rabszolgaleánya ő a férjének, a kinek
az a komor, rideg ember néha-néha odadobja
a zsebkendőjét, mint akármelyik török pasa
az isten tudja, hányadik feleségének.

Bérdy Ákos képviselte rá nézve mindazt
agyöngédséget és idealizmust, melyet egy nél-
külözött házasságban.

Most azután ez is elment, az egyetlen, a
ki derűsre tette számára ezt a rideg, szűk
világot, mely úgy ránkézdett a lelkére, mint
valami fojtó, rideg őszi köd.

De hát miért is mondta meg neki, hogy
szereti!

Engedte volna csak sejteni s boldogok
maradtak volna mindketten. Mert ez a naiv
asszonyka, a maga tiszta lelki világával nem
látott bünt és nem láthatott bünt abban, hogy
szeretett együtt lenni ezzel a kellemes, gyön-
géd modoru fiatal emberrel, a ki rokona is
volt és a kinek a társaságában a férje is
szívesen hagyta.

Ő maga nem kísérte el őt sehová, de
abban nem látott semmit, hogy ha Ákossal
elmentek a színházba, a hangversenyekbe,
nyáron kirándulásokra.

— En nem érek rá.
Nem ért rá soha.

És míg ő a tudományának élt, ez a két
lobogó szívű gyermek gyanútlanul, minden
bűn nélkül élt egymásnak.

Ákos meglepődött azzal, ha szép roko-
nának a kezét megcsókolhatta, Lola pedig el-
engedő szerelmi vallomásnak vette, ha egy-egy
szál virágot kapott Ákostól.

S míg közösen dicsérgették a doktort a
tudós, komoly férfit, a ki annyit használ az
emberiségnek és a ki olyan szép, olyan derék
férfi, hogy minden asszony irigyelheti Lolától,
azalatt észre sem vették, hogy a szerelem
aranyos halója lassankint rájuk borul.

Csak akkor ijedt fel az asszonyka, mikor
Ákos egy délután kijelentette neki, hogy sze-
reti és meghal nélküle.

A első mentő eszközhöz nyult és kiker-
gette a férfit. Azt hitte, ezzel megszabadul
tőle.

Holott csak ekkor kezdett a szíve igazá-
ban és őszintén beszélni.

— Te is szereted! Te is szereted! És ő
próbálta magát mentetni. Nem szereti. Le-
hetetlen, hogy szeresse. És ha egy kicsit sze-
rette is, most már vége! Ő tisztességes ass-
zony és az is akar maradni.

Kétségkívül: neki csak játék volt a sze-
relem. Tetvzett neki, hogy az szerette őt! A
szíve tiszta minden bűnös gondolattól. Nem
bűnös szerelemmel szeretett ő, mert Ákoshoz
csak úgy vonzódott, mint a testvéréhez, sze-
retett vele együtt lenni, fecsegni, játszani, de

arra egy pillanatig se gondolt, hogy a kedve-
sévé legyen.

S most, a mint látta, hogy az ő szenti-
mentális bálványja, az is csak olyan, mint
a többi férfi. — most azt hiszi, hogy meg
kell őt utálnia, — gyűlönie kell és —
mégis, magában e helyett csak azt érezi, hogy
szereti.

Most, hogy itt hagyta őt, most érezi
igazában, hogy szereti. Nagy, erős vágyakozás
fogja el azután, hogy legalább még egyszer
lássa, még egyszer megszorítsa a kezét és
azután váljanak el békén, harag nélkül, egy
tiszt, szennytelen szeretetből, rokonszenvből
adott bucsucsó emlékével.

Majd a férje képéből kezd erőt me-
riteni a küzdelemhez. — Csak jönne már
haza!

Talán, ha odaborulhatna szeles mellére
s belenézhetne nagy, hideg fényű, de becsü-
letes tekintetű szemébe, vigasztalást és erőt
meríthetne onnan.

Zokogva tépelődik magában késő es-
tig. — Hányszor szalad az ajtóhoz, mikor
úgy rémlik neki, mintha az előszobában
hallaná férje erőteljes, egyforma lépéseinek a
zaját.

De nem jön senki!
Az asszony egyedül ábrándozik tovább
el nem követett bűne engeszteléséért.

Ha hazajön, odaül majd az ölébe, a
karjával átfogja dacosan hatraszegezett
fejét, lehuzza magához s fülébe suttozva
úgy fogja kérni, hogy szeresse az ő
feleségét, a kinek ő az egyedüli vigasza,
ereje és bátorsága a kísértések ellen.

(Vége köv.)

Gyula, Veszter Imre, Vörös László (2 helyen), Vuja Péter, Várady Gábor, Wolfner Tivadar, Vojnics J., Vermes Béla, Weisz Berthold, Wlassiss Gyula, Végh Arthur, Vargics Imre.

Zakó Milán, Zeyk Gábor, Zailinszky Mihály, Zsigárdy Gyula, Zsámbokrédi Emil, Zmertich Iván.

Pótválasztás lesz:

Ráczkeven, Vácson, Kecskemét mindkét kerületében. Orosházán, Mohácson, Rimaszécen.

Táviratok.

Megválasztott szabadelvűpárti képviselők.

Budapest, okt. 30. [A „Debr.” ered. táv. Szatmari tegnap folyt le a képviselőválasztás. A kormánypárt óriási erőfeszítést fejtett ki hogy Ugron Gábort megbuktassa, a ki tudvaleg még másutt nem is volt jelölve. A szavazást Chorrin Ferencz pártja kezdte, d. u. következett az Ugron pártja a saavazás folyamán nem egyszer többségben is volt. A d. u. folyamán azonban a kormányp. elővette ismert eszközökkel a hivatalos, valamint a megvett szavazatok nagy tömegét hajtotta fel Ugron Gábor ellen. Végre is többségre jutott, bár az ellenzék mindvégig kitartott. Esti 9 órakor tüzték ki a záróirat s 10 órakor kibírdette Korrin János ügyvéd választási elnök az eredményt, mely szerint

Chorrin Ferenczre 606
Ugron Gáborra 486

szavazat esett s így Chorrin Ferencz 120 szótöbbséggel Szatmari városnak megválasztott országgyűlési képviselőjévé jelentette.

Szabadka, okt. 30. A tegnapi választáson az I. kerületbe Vermes Béla szp. győzött. Mamasich Matyas néppártival, II. kerületben Vajnic Sándor Hock Janossal szemben.

Kassa, okt. 30. A tegnapi választások óriási presszió és vesztegetés után győzött a kormánypárt és Erdődi Odön szp. meglelt Beóthy Akossal szemben. — A választásunk ellen kérvényt fognak beadni.

Csikszere, okt. 30. Egyed y Artur kormánypárti győzött. Molnár József Ugron-pártival szemben.

Köbölkút, (Esztergom) okt. 30. Kobék István kormánypárti győzött. Hajdi Károly néppárt ellen.

Nagy-Disznód, okt. 30. Steinacker Odön híreskerületében egyhangulag Strassenfeld Jenő kormánypárti kiállított ki.

Rozsnyó, okt. 30. Andrássy Géza kormánypárti egyhangulag.

Megválasztott Kossuth-párti képviselők.

Ráczalmás, okt. 30. Tegnap este végződött be a nagy érdeklődéssel várt képviselőválasztás, mely a kerület régi képviselőjének, Nagy Gyula Kossuth pártjának küzdelmét Esterházy Miklós Mórész gr. néppárti vezérrel szemben eldöntötte. Az eredmény az, hogy Esterházy megbukott és a ker. képviselője Nagy Gyula lett.

Putnok, okt. 30. A tegnapi választás Toraljai Zs. szp. ellen Putnok y Mór Kossuth párti óriási többséggel meglelt

Ugron sorsa.

Budapest, okt. 30. (A „Debr.” er. táv.) Ugron Gábor szatmári bukása folytán kerület nélkül maradt, a szatmári választás eredménye Budapesten óriási szenzációt keltett s még a legvérmesebb kormány-pártiak is belátják, hogy Ugron Gábor nélkül nagyon hiányos volna az új parlament mindazon

hibái mellett is, amelyek folytán eddigi nagy népszerűségét elvesztette, pártja pedig, melyből eddig 10-en jutottak mandátumhoz s most elnök, a elnök és vezér nélkül van, roppant el van keseredve és nagyban tanácskoznak, mint tudnak Ugron Gábort mandátumhoz juttatni. Ez azonban igen nehéz mert a megválasztott Ugron párti képviselők mindenike igen nagy küzdelem árán jutott csak mandátumhoz, aztán nem is szívesen mond le arról senki, ha már neki adták. Ilyen körülmények közt azt határozták el, hogy Sima Ferencz, kinek kerületében Szentesen csak a jövő hó 5-én lesz a választás, vissza fog lépni Ugron javára. De nem bizonyos, hogy Ugron Gábort mandátumhoz fogja juttatni, mert még Sima is, ki pedig Szentesen népszeribb mint Ugron, igen nagy küzdelemre lehet kitéve az eddigi képviselővel Balogh János Kossuthpártival szemben. — Egyes politikai körökben viszont azt rebesgetik, hogy a megválasztott Ugron isták nem nagyon sajnálják vezérüket, mert be akarják lépni a Kossuthpártba. (Majd megvalik! Szerk.)

Eldöntetlen választás.

Bimazséc, okt. 30. A tegnapi választáson Draskóczy László kormánypárti és Fái Barnabás Kossuth párti egyaránt 1014—1014 szavazatot kaptak. Új választást fognak kitűzni

Az új Ház képe.

Budapest, okt. 30. A „Debr.” ered. táv. Az eddigi választások eredménye a követ. kezű: van szabadelvű 258, Kossuthpárti 45 nemzeti 31, néppárti 16, Ugronpárti 10, pártonkívüli 9, pótválasztás lesz 4, kettős választás van 1 és elhalasztott 1 kerületben

A primás neve napja.

Budapest, okt. 20. (A „Debr.” er. táv.) Vasváry Kolos hercegprimást mai nevenapja alkalmából temérdek üdvözlők.

Ujdonságok.

* **Thaly Kálmán elutazása.** Dr. Thaly Kálmán ur, városunk első kerületének megválasztott országgyűlési képviselője 12 nappal tartózkodás után a ma reggeli gyorsvonattal elutazott Debreczéből. — Ez alatt a 12 nap alatt — épen úgy, mint az előtt is mindig — mindennap megjelent választói körében s a függetlenségi kör helyiségei naponként vendégül tisztelettel szerettek képviselőket, aki legőszintebb nyájassággal érintkezett szabad ideje alatt mindenkivel, — a tudakozódásokra készséggel adta meg történeti tudása gazdag tárházának bőséges felhasználásával a felvilágosításokat, amelyek csak ugy elejtve is sokszor a legélesebb kritikáját képezték a jelenlegi kormány rendszer tulkapásainak, amint pedig az intező bizottság tagjai összegyűltek, elfoglalta elnöki székét s a legnagyobb buzgósággal vezette a választások ügyében folytatott tanácskozásokat. Dr. Thaly Kálmán ur debreczeni tartózkodása alatt — mint rendesen — Bekény Péter ur vendége volt.

* **A nagyszabasi konferencia és a bukaresti diákok.** Abból az alkalomból hogy a magyar kormány nem engedte meg az oláh választók konferenciáját a bukaresti egyetemi

hallgatók gyűlést tartottak melyen több képviselő is részt vett Spineau elnök által közzétett határozati javaslatot terjesztett elő melyben a romániai pártokat is hibáztatta, hogy politikájuk megakadályozta az elnyomott testvérek segítségét. Fleva, volt belügyminiszter és Gradișteanu a Sturza-kormányt gyávaasággal vádolta Magyarországgal szemben Granga százados azt ajánlotta a diákoknak hogy ne csatlakozzanak egy párthoz sem, hanem függetlenül törekedjenek céljaik elérésére.

* **A párbaj ellen.** Három esztendővel ezelőtt közvetlenül a tragikus végű nagyváradi párbaj után nálunk Magyarországon is mozgalom indult meg a párbaj ellen és számos testület mert állást foglalni a mozgalom mellett. A nagyváradi párbaj halottja a mozgalomban fűződül es a felejtés nyomán elkallódott a párbaj ellenes mozgalom is. Most egy berlini telegramm arról értesít, hogy huszonnyolcz tekintélyes góthai férfiu, köztük a tartománygyűlés elnöke, bírák, tanárok hivatalnokok és papok felhívást intéztek az egész német nemzethez és abban — erélyesen követelik, hogy végre valahára szakadjon végre a felháborító párbaj-mániának. A mozgalom vezetői törvényt sürgetnek a párbaj ellen.

* **A reformáció emlékünepe** — a vasárnapi istentisztelet alkalmával fog megtartatni. — Az ágost. hitv. ev. templomban d. e. 10 órakor a reformáció emlékünepe végeztével offertorium az egyházker. nyugdíjintézet javára és az ur szent vacsorájának kiosztása.

* **A királyné magyar háza.** A királyné ki az ezredévi kiállítás egész folyamán oly kiváló érdeklődést tanusított népis kéziiparunk készítményei iránt elhatározta, hogy Bécs mellett levő kis gazdaságában több szobát magyar paraszttal rendeztet be. — E célra már sokat összevásárolt a kiállítási tárgyakból, paraszttal berendeztet, több üvegtárgyat, torontáli szőnyeget és párnákat, Gyarmathy Zsigánótól pedig sok kalotaszegi varrottást. Falusi konyhájába vett ha, kis bográcsot gulyáshushoz, két vasfazekat kávé- és teáskészletet, teknőket és több kóstót, magyar paraszttal padokat és székeket, a király számára pedig egy nagy karoszéket.

* **Ág. hitv. ev. egyh. tanácsai ülés.** Szombaton d. u. 4 órakor az ág. hitv. ev. egyháztanács ülést tart. Tárgy: folyó ügyek.

* **A kiállítás berekesztése.** Alig egy hét választ el bennünket attól a napól, amelyen az ezredéves évfordulo legszebb alkalmát a kiállítás bezárják. A kereskedelemügyi miniszter ugyanis akiállítás igazgatóságával egyet értőleg november 3-ikára tüzte ki a kiállítás ünnepies berekesztését. Az ünnepség hivatalos programját a következőkben alapították meg: A bezárás november 3-án déli 12 órakor, a kormány, a főváros, a kiállítás összes tényezői, a csoportelnökök, csoportbiztosok s az összes zsűri-tagok jelenlétében fog megtörténni. Az ünnepség dr. Schmidt József miniszteri tanácsos, a kiállítás igazgatójának beszédével kezdődik, amelyben az igazgató a kiállítás történelmének s az elért eredménynek vázolása után felkéri Dániel Ernő kereskedelemügyi minisztert, mint a kiállítási bizottság elnökét a kiállítás berekesztésére. Erre Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter a kiállítást ünnepi beszéddel bezárja. Azután még esti kilencz óráig nyitva marad a kiállítás s a közönség még egyszer utoljára megnézheti azt a helyet, ahol annyi fényes ünnep folyt le. Este kilencz órakor még egyszer fellobban a kiállítás zajos élete: katonazenés nagy takarodó lesz. Azután minden elhallgat s kezdődik a rombolás munkája...

* **Ujabb sajtóper.** A mai napon kézbesítették felelős szerkesztőknek, ki nem lévén itthon — tegnap nem vehette át a Márk Endre nevében dr. Magoss György által lapunk ellen indított sajtóperben a kézirat elkobzását elrendelő végzést s azzal egyidejű

leg egy másik sajtóerről is kaptunk értesülést hasonló végzés alapján, melyen lapunk október 14-iki számában r. l. aláírással megjelent cikkünk ellen indított Fodor Gábor, h. nánási m. kir. anyakönyvvezető. Az ez utóbbi végzésben szintén elrendelt kézirat elkobzás módját, ment végbe akként, hogy Pávay Gyula városi rendőrbiztos ur egy közrendőr kíséretében megjelent lapunk kiadóhivatalában barátságos hangon kérte az illető cikk kéziratát a végzés előmutatása mellett. — Hoffmann Sándor ur, lapunk kiadóinak egyike teljes készséggel bocsátotta rendelkezésére a biztos urnak a kéziratot, melyet ő átjuttatván megköszönte és eltávozott. Midőn ezt közöljük, nem mulaszthatjuk el a két eljárás közti különbségre rámutatni s Pávay urnán manus eljárásáért elismerésünket kifejezni.

* **Alkotmányos munkaszünet.** Nincsen ugyan törvénybe iktatva, de azért mégis az összes közigazgatási hivatalokban munkaszünet van a választások napjain. E munkaszünet előjelei pedig már hetek óta mutatkoztak. A felsőbb hatóságokhoz, különösen pedig a miniszteriumokhoz felterjesztett ügyek nem nyernek elintézés, a miniszteri rendeletek, melyek máskor oly sűrű egymásutánban érkeznek le, most teljesen szünetelnek. A helyelmes urak, áramtítók, titkárok stb mind el vannak foglalva a mandátumok beszerzésével. Kerteskedni, szavazni, enni, inni, és verekedni lehet csak e napokon, a melyeken nem dolgoznak sehol, csak a postán, a tavirdán, a hóvá a levelek és táviratok egész kolosszusa érkezik, a telefonközpontban, a hol nem győzik eléggé az összekapcsolásokat és a szerkesztőségekben. De itt sem tudnak más egyébbről, mint győzelmeikről és bukásokról.

* **A reformáció emlékünnepe.** Vettük a következő meghívót, melyet ajánlunk olvasóink szives figyelmébe: A Debreczeni főisk. Hittanszakai Önképző Társulata az énekkar közreműködésével a főiskola dísztermében f. évi október 31-én délután 4 órakor reformációi emlékünnepeket tart.

Tárgysorozat: 1. Ének, előadja az énekkar. 2. Megnyitó beszéd, Nt. Csiky Lajos felügyelő tanár urtól. 3. Ünnepi óda, írta Juhász Sándor 3. th.; szavalja Bagaméry Karoly 3. th. 4. Ének, előadja az énekkar. 5. Felolvasás, Veress István társ. alelnöktől. 6. Ének, előadja az énekkar. 7. Felolvasás, Kuthy Zolt 4. th.-től. 8. Záró beszéd, Nagy Sándor társ. eln.-től. 9. Közének, 179. dikk. 10. vers. A terem felől 4 órakor fog kinyitni.

? **Papíros-korszak.** A jövő század, úgy látszik, a papíros-korszakot fogja megnyitni. A papíros már is minden elképzelhető módon felhasználják a technikában és az iparban. Amerikában már számos gyár van, melyben kalapot, botot meg más mindenféle tárgyat készítenek papírosból. Legújabbán arra jöttek rá, hogy papírosból oszlopokat, sőt árboczokat is lehet csinálni. A papíros-pépet ugyanis összekeverik sóval, aztán boraxot vegyítenek hozzá s az egész anyagot tenger formára preselik. Az eodigi tapasztalatok azt igazolják, hogy a papírosból készült oszlopok sokkal tartósabbak a faból csináltaknál, mert nem korhadnak és a hőmérsék változásai sem hatnak úgy kiterjedésére vagy összehúzódására. Különösen alkalmasak sürgőnyoszlopokul. De még hajóárbocot is lehet készíteni papírosból.

* **Szívtelen testvérek.** Ubrik Borbálára emlékeztető eset történt Gámbrai franciaországi faluban. Drureux milliomos két leánya, Alicé és Lucie nyolcz esztendeig állatias módon kizörték elmebeteg fivérüket. — A fiatal

embert, ki egy dragonos ezredben tiszt volt, elmebetegség miatt nyugdíjazták. A szerencsétlen ember haza került, de nővérei mindennél is akarták őt pusztítani a föld színeiről. Becsúgták őt egy piszkos kamarába, a honnan nyolcz esztendeig nem jöhetett ki. A rendőrségnek végre feltűnt a nyugalmazott tiszt eltűnése és házkutatást tartott a végre leányoknál. Megtalálták a szerencsétlen embert, a kin már nem volt emberi képmás. A ruha lerohadt róla. Beszélni is elfelejtett. Mikor megpillantotta a rendőroket, állatias hangon ordított fel és kiszaladt börtönéből, melynek undoksága elérte a rendőroket is. A szívtelen testvéreket azonnal letartóztatták.

* **Az aranycsinálás titka.** Mintegy két hónappal ezelőtt az a hír érkezett Amerikából, hogy egy ottani vegyésznek sikerült aranyat vegyi úton előállítani. A hirt Európában vagy mosolygással, vagy kételkedve fogadták, mert akármilyen régi is az aranycsinálás problémája, épp oly régi dolog az is, hogy minden kísérlet meghiúsult. A mikor pedig Amerikából jött a hír, annál gyanusabbnak látszott. És most úgy látszik, hogy mégis igaz egy kicsit. Most már társaság is alakult annak az eljárásnak alkalmazására, melyet Emmens vegyész talált fel és melynek az a lényege hogy az ezüstöt változtatják át arannyá. — Mégis úgy látszik, hogy a tulajdonképpeni megoldás nem sikerült. Emmens az újkor alkymista, nyíltan bevallja, hogy Canray Leo, vizsgálódásaira alapította kísérleteit, a ki valami módszer után az ezüstnek folyékony oldatát állította elő. Egy újabb módszerrel még tovább is felbontotta ez oldatot és így nyert valami érczet, amelyről azt mondja, hogy az már nem ezüst, hanem egészen más elem. — Ez ezüst számára, mely már nem ezüst többé és a mely az arany fizikai tulajdonságaival bír, név kellett. Emmens elnevezte argentaurumnak, ezüst-arannak. Fizikai tulajdonsága és kellő képe teljesen olyan, mint az aranyé. Az átalakulásnál 25 százalék elvész a súlyából. Emmens mindenesetre becsületet alkymista, mert az új érczet még sem nevezte el arannak, hanem csak ezüst-arannak.

* **Tisza László — és a paraszt gazda.** Hogy a csabitgatások dacára földműves népiünkben még nem vesztett ki az ellenzéki szellem, mutatja a következő kis történetke, mely — mint tudósítók írja — Tisza Lászlóval Kis Marján a napokban megeseit. — Ott járt a községben, hogy prorgrammát a fősztalabiró, a jegyzők, vele volt Ertsey Géza a nagybirtokos is. A programmbeszédet meghallgatandó, eljött néhány függetlenségi gazda is a falu büszkeségével. Júranyi János urammal, kinek szava szentírás a községben, kinek megnyerése egymaga biztosítja a mandátumot, kerítették, kapacitálták, mindhiába, végre is az annyira megszokott nyomósabb argumentumhoz folyamodtak. — Már már sikerültek is látszott a dolog és Júranyi uram megígérte, eljön a kormányparti binketre. El is ment számos függetlenségi választó társaságában és nagy örömmel fogadták, meg is becsülték ő kelmének jóindulatát és éppen szembe ültették az ünnepeit jelöltnek. Nógatták, hadi szólaljon fel fel ő is, a mit megis tett imígyen kezdvén beszédét:

— Nagy örömem nekem, hogy nagyságos Tisza László urat megismerhetem és büszke vagyok arra, hogy a 48 us derék bajnok, velem egyszerű polgárral olyan szoroson meleg kézzorítást vált, én részemről csak nagyságos Tisza László urat tartom mint embert méltónak arra, hogy a kerületet képviselje. Magam volnék az első, ki szavazatomat hódolattal tenném le lábaihoz, ha a 48-as elv mellett nemcsak a homlokán díszelgő seborrádással, hanem az igaz 48-as politikával tenne tanubizonyosságot!

Lón erre nagy álmélkodás, melyre csak hamar bekövetkezett az asztalbotlás is.

* **Mérlegképes könyvelő** és jó levelező ki teljes fel nap szabad idővel rendelkezik, ezen időtartamra állomást keres, esetleg üzleti könyvek állandó vezetését, azoknak megnyitását vagy lezárását elvállalja. Czim a kiadóhivatalban.

Színház és zene.

Nebántsvirág. Hervé bájos zenéjü operetteje került tegnap szíre. A darabról csak jól mondhatunk. Kaposy Józsa játszotta a czimszerepet, annyi kedvességgel és közvetlen bájjal, amennyit még tőle sem látunk mindennap. Szerepének minden egyes kis részét, a legapróbbakat is nagy tudással és művészettel domborította ki, igazzá téve vele a Denise alakját. Sok színeszínőtől láttuk már ezt a szerepet, különféle felfogások szerint játszva: de mi azt hisszük, hogy a Kaposy felfogása és alakítása jobb, mert az élethűségnek, az ellentétes — vagy annak látszó lelki vonások finom összhangjának oly sajátos bélyegét hordja magán, mely a színpadi alakot valóságga formálja át. Elhiszszük örömet, szerelmét, elhiszünk neki mindent — s ez első sorban a művész feladata: a költőt alakot beilleszteni tudni a való élet viszonyai közé.

A hanzjáról az énekeről minek írnek én Kaposy Józsnak? A közönség minden dalát megismételtette.

Follinus Aurél, a kitűnő komikus osztozott a dícsőségben és tapsokban Kaposyval. A Celestin — Floridor kettős szerepét adta sok komikummal. Különös sikerült volt még az I-ső felvonásbeli kettőse Kaposyval. Az egész darabot az ő eredeti, kiapadhatatlan humorával vonta be; egyes jeleneteit avval a művészettel játszotta meg a mire — talán csak ő képes.

Vidor kissé feszes volt, de ettől eltekintve játéka ellen nincs kifogásunk. — Püspöki az őrnagy szerepét játszotta, ezt az alakítást már ismeri közönségünk. Maga magát dicséri a játéka. Lócsarekné, mint mindig, most is jó volt. Beczkóy kellő diszkréten játszotta szerepét. Halim Margit mindent megtett, a mit kis szerepe engedett.

Ilyen előadások nagyobb közönséget érdemelnének.

A magahitt kalmár. *)

Csokonay Vitéz Mihályról.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy török város, Nagy város volt, s benne volt sok gazdag város,

Ifjú kereskedő ezeknek sorában Leginkább szemebetűnő volt csinos boltjában. Hogy őtet a szerencse szépen megáldotta, Ő azt saját eszének tulajdonította. Azért ez orást tevé boltja czimerének: Semmi sem hág elébe a férfi eszének. Egy reggel négy szerencsen, egy kengyelfutóval Mezalott boltja előtt egy kezi hintóval. Kinyitik az ajtója s betöle kebben Egy fátalos kisasszony pompas öltözetben. Megkérdezi az ifjut kengyelfutójával, Ha szólhat-e szabadon egyedül magával. Ez kiküldi eselédjét felelet helyébe S bevezeti a dámát boltja középebe. Ekkor a hölgy fátylót fölhatja kevélyen

* Csokonai Vitéz Mihálynak, eddig teljesen ismeretlen eme költeménye, a Kátai Gábor hagyatékát tevő iratok között eredeti kéziratban van meg, melyet az elhunyt nagyérdemű irodalombarát rokonlelkű testvére, Kátai Katalin k. a. szivességéből közölünk a Nagykunság nyomán. Az ő érdeme, hogy Csokonai Vitéz Mihály e munkája a megsemmisülés sorsára nem jutott.

S így szól: nézze meg az ur gondosan személyem,
Lát-e forradást, avagy himlőhelyet képemben?
Horpadást az orromon, hályogot szememben;
Fekete-e fogaim és az ajkam,
Vesz-e észre hasadást s golyvát a nyakamban?

Semmit sem felelhetett az ifju ezekre,
Megmeredt s bámult a látott szépségekre.
Szól hát a hölgy tovább, mellét kitakarva,
Tapintsa nem vendég-mell van ide varrva?
Vizsgálja meg oldalam, leli-e ferdének,
Nezzen végig labomon, látja-e görbének...
A böles ifju nem győzven annyi sok szépséget

Bámolni és imádni, hol fazott, hol égett,
Elfogódott melléből végre így szólhatott:
»Angyal! csak egy szeplőt is read ki foghatott?»

— »Édes atyám az — ugymond — a ki velem így bánt.

»Tölem mindent elijeszt, nem tudom, kinek szánt.

»Már most a peng ajakán minden vén banyának:

»Nincs egy ép tagja is a bíró leányának,
»Ezeket hát az urnak kinyilatkoztattam,
»Mert érdemes nevének szép hírét hallottam.
Azzal gyorsan eliebbent, orcáját befedve,
Hagyván a böles ifjut felig merevedve.
Portékái helyébe ez a szajátátott
Csak szép szemet, szép mellet, szép lábikrát látott.

Nincs sem éte, sem itta, éjszaka sincs nyugta
A szépségek szépsége szívét úgy elfogta.
Mibez fogjon? Nem bizik tulajdon eszéhez,
Tanács kérdeni meg hát egy jó emberéhez.
Kérdi tőle, hogy fejét merje-e rá vetni;
A főbíró leányát magának kéretni.

»Merheted biz azt bátran, nagy bizodalommal
Mond az — de nem vagy bolond, hogy vetkezz majommal.»

»Már te azzal ne gondoldj — felel ez begyesen —
Bar hadd legyen ő rajom, csak enyém lehesen.»

Ha az nem baj, mond amaz, sines miért mulassunk,

Készülj hamar, hogy még ma kézfogót lakassunk.

Bőrből majd kipattan a szerelmes kalmár,
Eszalad meg ott terem merő cifra báb már,
Barátja is öltözik csinosabb ruhába,
Megindulnak s m-nnek a bíró udvarába
Sugnak a belső szolgálta fülbe, kezibe
S az öket bejelenti azon hevenyébe
Es kijöven, illendő módon bebocsájtja,
Mondva éppen maga van és szivesen látja.

Halálközések után mindent elő hoznak,
A miből jót kieszen, miért faradoznak,
Szól a bíró: az urat már régen esmérem,
Jó híreben nevében azért arra kérem,
Hogy előbb megmondja, mibe vett lépését,
Hogy aztán meg ne bánja félre biczenését.

Felel ez, lépésemet mindig meggondoltam,
Allhatatos szándékom most is, amit szóltam,
Ha hát — mond az — úgy tetszik a nagy Profétának,

Hogy fiam tagja légy e szép familianak,
Mivel nyugtatás meg engem s mi zálogát adnád,

Szerelmes gyermekemet hogyha cserbe hagyánád,

Mivel a fiatal ész hirtelen habozhat,
Es az ifjak szerelme hamar megváltozhat.

Az ifjuban hevében felbuzdulván a vér,
Hűsége zálogául ezer aranyat ígér.

Jól vagyon részemről is — feleli a bíró.
Kötelezőbe annyi tegyen fel az író,
Azzal csenge: s a hites jegyzőjét hivatja
Éa a 2 kötelező levélt megírattja.

Mivel mégis az ifju szép konczat féltette,
Az egybekelés napját nagyon sieltette.

Végére is a bíró 6 napot javallott,
Melyre ráállott, ámbár annyit is sokallott,
Szokás ellen a bírót arra is rávette,
Hogy szerelmes mátkáját másnap megnézhetette.

Jaj de ki irhatná le, mi lelte, mivé lett.
Hogy szörnyeteget látott a várt angyal helyett.

Egy fő formán egyik szem felig kidőjedve
A másik golyó nélkül annyira süppedve,
Orr helyét egy fekete tafota pótolja,

Nyul ajak közt egy-két fog orcáját kitolja
A mely két domb édeuné teszi a szüz méhét
Eppen a füle tövében nőtt egy azok helyett.
Egy lapoczka feljebb áll, pupos egyik oldal
A másik ki van tömve, mesterséges folttal,
Csámpások a lábszárak kétfel kaszálnak
Sántit egyik lábával, másikat kihányja,
Százaz karján az ujjak girbe-gurbán állnak.
Ilyenforma szüz vala a bíró leánya.

Egy-két szó után, melyet a leány sipozva válaszolt,

A vőlegény elment tántor tántorogva.
S hogy nagyesszé lettére ily csapás érhetne,
Félg kábult esztét búnak eresztette.

Midőn így gondok közt gyötrődött magába,
Egy virgoncz hölgy betoppant nevetve boltjába,
Kíván sok jó szerencsét az uj házassághoz
S az irigylésre méltó szép atyafisághoz.

Jaj — mond amaz — ki hunné, hogy a földhátán

Elő angyal képében járhatna a sátán,
Avagy nem te voltál, a ki megbolondított,
S minden igaz ok nélkül a pokolba taszított.

Felel ez, ne vegye ok nélkül magára,
Mert én csak azt akartam kitenni próbára,
Hogy igaz-e érte me boltja czimerének
Es mennyi ereje van a férfi eszének.

De látom, hogy az uré oly csekély labon jár,
Hogy azt bolt czimerének tenni valóban kár.
Hanem ha az ur baje olyan igen szörnyü,
Azon bizony az észnek segíteni könnyü.

Segítesen hát angyalom mind élten, mind holtan

Kezében van jutalma, legyen fele boltom.
Ez kiáltván, a szegény kalmár megölelte
A szép lányt, az pedig neki azt felelte:

Megcselekszem, ha az ur czimerét leveszi
Annak helyébe ezt az okosabot teszi:

»Mindenekben felüljár az aszonyi elme,
Nem hasonlíthat ahhoz a férfi értelme.»

Megígéri a kalmár, ezt hát tanácsolja,
Hogyha tudja, hol van a czigányok gunyhója,
Ott keressen segítő társakat magának,
Jó áldomást ígervén az öreg vajdának.

Hogy majd az összekelés kiszabott napjára,
Egész rajjai menjen a bíró udvarára.
Nagy halálközések adják jelét örömöknek,
Felmagasztaltatásán szerelmes véredeknek,
Többit az okos vajda ki tudja csánálni,
Csak hogy nem kell tőle az áldomást sajnálni.

Könnýü volt erre venni az elbusult kalmárt,
A tanácsolt dologba még az nap eljárt.
Felvirradván az összekelésnek napjára,
A czigányság felgyült a bíró udvarára,
Örömlükben elkezdtek fel s alá ugrálni,
Czigánykereket hányni, rókatánczot járni.

A szokatlan zaj jutván a bíró fülebe,
Parancsolja, hogy vigyék a vajdát elébe.

»Hát ti sok gazemberek — ugymond — »mit akartok,

Es éppen ma, mikor én menyegzőt tartok.»

Jaj: feleli a vajda, éppen azért jöttünk,
Hogy ez az örömnapi tudva van eöttünk,
A mely urasággal összeköt bennünket,
Ajh, ne utálja meg hát mely tiszteletünket.

Még én velem kötődjön össze az ebfajta,
Mond a bíró, talán megbolondult vajda.

Uram, felel a vajda, a vőlegény vérünk,
Ne vedd hat rossz néven, az I-tenre kérünk,
Hogy e szerencsén való szörnyü ó örömeben,
Nem férhet egy rajkó is, a maga bőrében.

»A vőlegény véretek! — felkiált tüzesen
»Bíró uram! — A hóhér hogy meghömpölygessen,

Hogy mered azt gazember, szádon kibocsátani,

Kivel komázol, mindjárt meg fogod most látni.

Jaj, hebegi a vajda, a Proféta mentse
L szegényebb szolgálját, hogy ez a szerencse
Még átkot ne boritson nyomorult fajomra,
De én uram esküszöm göndör szakállamra,
Hogy a jövendő veje, tudja a nagy Alla,
Szintén olyan vajda volt, mint ihol magam la,
De ötöt egy kalmár még purdú korába,
Elvitte s úgy nevelte a maga házába.

Szólna még, de a bíró tovább nem állhatja.
S az udvarából az egész csúrhét kihajtatja.

Egy csauszával pedig hivatja a kalmárt,
Ki szegény, bajnal óta hegyes tövisen járt.
Kérdi tőle hogy, hogy merő sült czigány létére
Kacsingózni a bíró leánya kezere,

En uram, feleli az szép illendőséggel,
Az ur házához éppen nem jöttem a véggel,
Hogy azt akármely részben megkisebbltem,
Vagy pedig, hogy általa megnevesítem,
A szép erkölcsben tartom én a nemességet,
Melynek a szorgalom ad nagyobb dicőseget,
De a familiámról nem adhatok számot,
Mert soha sem ismertem atyámat, anyámat,
Hanem egy becületes háznál neveltettem
Tiszteségesen, a mig szarnyra nem kelhettem.

Az mind igazság lehet, a bíró bele szól,
De ha maga nem tudja, bezzeg tudom én jól,
Híres neves nemzete, hogy hol telepedjen,
Ha házasodni akar, hát ott kereskedjen,
En házam nem csufitom egy czigány legény-nyel,

A kötelezést, ha tetszik, keress törvényvel.
Oh felöllem — mond amaz — olyat hogy gondolna,

Hogy tudva ily szemtelen lépést tettem volna,
De ha el kell esmérnem gyászorát nememnek
Kérem uram kedvezzen a becsületeknek.
Felel az, hogy a szennyből rám is ne ragadjon
Gondom lesz rá, hogy minden útkban maradjon.

Szörnyen rá is parancsolt a czigány vajdára,
Hogyha éltenek örül, zárt vessen szajára.
Igy szabadulhata meg a megszorult kalmár.
De hát szabadítóját hol találja föl már.

Ó ugyan a czimerét mindjárt levétette
S helyette az ajánlott sorokat tétette.
De a leány nem jelent s ki kellett faradni
A jó szerelmesnek, mig rá tudott akadni.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde

okt. 29.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

B u s a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági	77	76	76	76
»	77	765	775	78
»	79	785	790	80
Tiszavidéki	77	76	76	76
»	77	780	790	78
»	79	790	795	80
Pestvidéki	77	76	76	76
»	77	775	790	78
»	79	790	795	80
Fehérmegyei	77	76	76	76
»	77	775	790	78
»	79	790	805	80
Bácskai	77	76	76	76
»	77	780	790	78
»	79	795	805	80
Észak magy	77	76	76	76
»	77	76	76	76
»	79	76	76	76

	Min. hekt.-ben	Ar kilogram.
Rozs elsőrendü	uj 70-72	6.75 6.80
» másodrendü	uj	6.70 6.75
Árpa takarmánynak	» 60-62	4.00 4.30
» égetni való	» 62-64	5.10 5.30
» serfözdei	» 64-66	3.50 3.80
Zab	» 39-41	0.45 0.60
Tengeri bánsági	uj	4.25 5.90
» más nemü	»	4.15 3.75
Repcze bánsági	»	0- 1.00
	»	10.25 10.00

Kőbányai sertés-piacz.

okt. 29

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendü
Óreg nehéz (páronként — 400 klgon felüli súlyban) — krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 klgon felüli súlyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 200 klgon felüli súlyban) 52-53 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg. — súlyban 54—55 krig. 5. Fialat könnyü páronként 250 kgr. terjedő súlyban — krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 klg. felüli súlyban 52—53 krig. Közép páronként 220 klg. terjedő súlyban 44—45 krig. III. Szerbia nehéz páronként 260 klg. felüli súlyban 53¹/₂, 54 krig. Közép páronként 220—260 klg. terjedő súlyban 45—46 krig. Könnýü páronként 220 klg. erjedő súlyban 53¹/₂—54 krig.

Sertés létszám 1896 okt. 27-ik napján volt késszetben 6230 drb. 1896. okt. hó 21-ik napján felhajtott 213 drb. 1896 okt. 21-ik napján elszállított 140 db 1896. évi október hó 22-ik napjára maradt készletben 6303 db. A hizott sertés üzletirányzata — változatlan.

Egy veszett nap.

[Humoreszk]

I.

— Ők éppenséggel nem gyanakszanak, légy teljesen nyugodt semmitől sem kell felned — ismételte dr. Pintér. — Még a légynek se tudnának ártani, — sebaj ha kissé tulságosan is molesztalod őket.

— Oh! — felelt Varga, — de mégis izgattak, talán veszedelmesek s végül is... — Bolondság. Azt csak nem kívánhatod hogy nyugodtan tőrjek még azt is ha a legyek szemtelenkednek az orrukon.

Dr. Pintér könnyen beszélt ő megszokta volt bolondjait, azokból elt, de a mi jó Varga barátunk, a ki mostanában jött a boldog vidékről, mé soha életében nem találkozott bolonddal, legalább is nem őrlöngő bolonddal.

Dr. Pintér ugyanis elmebetegeket gyógyított A fővárosban elmeegógyintézetet alapított és éppen nem panaszkodhatott a miatt, hogy kevés betege volna, sőt ellenkezőleg.

Varga barátunknak azonban fogalma sem volt arról hogy egykori kenyeres pajtása elmeegógyász lett ha tudta volna bizonyára nem arra használja vala fel a kettős ünnepet hogy meglátogassa Pintér vagy legalább is nem szalt volna hozzá hanem valamelyik vendégfodádba. Most már természetesen késő volt s Varga Pál barátunk nem szabadulhattott kényelmetlen helyzetétől.

— Nem, nem semmitől sem kell felned, — folytatta Pintér. Oly nyugodtak és gyanutlanok mint a gyermekek. Mindegyik a saját szobájában reggelizik s csak az ebédet költjük el közös teremben. Egyébránt ha kellemebbnek találod szobamban is étkezhetünk Csak egyetlen betegemet kell meghívnom. Egy eredeti fickót a ki teljesen ártatlan csak néhány bogara van. Az egyetlen dolog, a mit nem tűr el ha ellenkeznek vele. Látszólag legalább mindent az ő kedve szerint kell hagyni küönben utalattossá válik. Előszere-tettel politizál telivérü agrárius s gyakran nagyon is belem-lélepszik. Akkor aztán elegendő ha Szegedről kezdesz vele beszélni

Szeged kedvenc város a és e város nevének az említésére rögtön efelejt minden egyebet. E szó magnetikus hatást gyakorol rá s az volna leginkább kedvere ha minduntalan Szegedre utaznék.

— Ez mind nagyon szép dolog — vélekedett Varga s letörülte homlokáról a verejtéket De mond ha rá alalna jönni ez a Szegedi habókája s én egyedül volnék vele hát akkor mit csinálnék?

— Akkor barátom utazol!

— En... utaz... Nem barátom abból nem lesz semmi nem azért jöttem Budapestre hogy egy örülttel Szegedre utazom.

— De bolond te, hiszen ugy értem hogy csak szimulálnád az utazást Kocsira ülsz vele kihajatsz a nyugoti pályaudvarra s ott ugy tegyél mintha nem volna pénzed és megkéred őt hogy gondoskodjék jegyekről. Miután egyik betegemmel sincs pénz ő se válthatna jegyeket s így kénytelenek lennétek ismét visszatérni. Egyébránt légy nyugodt, nem fog erre kerülni.

II.

A borzasztó ebéd ideje elérkezett. Pintér dr. bemutatta Varga Pál komáromi barátját Majsai Dániel barátjának. A két férfi kezét szorított, néhány aggodalmas pillantást vetettek egymásra, az asztalhoz ültek.

A társalgás eleinte igen lassan indult meg, később azonban hatott a jó példa, melylyel Pintér dr. járt elől s csakhamar vigan folyt a beszélgetés. Ekkor — a pecsenye fel-tálatása után — Pintér dr.-t hirtelenül elhívták s e pillanatban, mintha aggasztó félelem ezikázott volna át a magukra maradt vendégeken. Köhécselni kezdtek, nézegették egymást, nyugtalanul mozogtak ide-oda, míg végre Majsai ur szólni kezdett és egy kérdés vetett fel a gazdaközönség nyomorát illetőleg.

Varga Károly ijedten tekintett a szomszédjára s a mikor látta, hogy ez a pecsenyéhez nyult, felugrott az asztaltól, megragadta Majsai kezét, melyben a kését szorongatta és indulatosan kirukkolt ezzel a kérdéssel:

— Hogy... Hogyan tetszik önnek Szeged?

— Szeged? — kiáltott amaz elragadtatva. — Oh nagyon... nagyon tetszik. — En... én nem ismerem annál szebb várost — Ha... ha ön akar, oda utazhatunk.

— Kész örömmel, a mikor óhajlja. — Oh, azonnal, ha... önnek tetszik.

És mind a ketten felkeltek az asztaltól és megindultak.

A portás figyelmeztetőleg hunyorgatott Varga felé és kinyitotta a kaput, hogy kibocsássa őket. — Varga itt előrebocsájtotta Majsait és ez alatt oda sugta a portásnak:

— Az istenért, értesítse a dologról a doktort, mondja neki, hogy megtalál bennünket a nyugoti pályaudvarnál.

— Nos, nem jön? — türelmetlenkedett ez alatt Majsai.

— Azonnal... azonnal...

A nyugati pályaudvarnál olyan rettenetes jelenet játszódott le, hogy Varga barátunknak égnek állott a haja.

— Istenem — mondá kétségbeesett arcczal, miközben átkutatta összes zsebeit — valahol elveszti em a tárczámot. Hogy jutnuk most már Szegedre? Nem tehetne ön meg azt a szíveséget, hogy megváltaná az én jegyemet is?

— Szíve-én! — mondta Majsai ur és od: lépett a megrémült Varga oldalához.

— Az ördögbe is, hát honnan van neki pénze? — gondolkodott Varga barátunk s nyomban egy ötlete támadt. Mi lenne akkor, ha ő megszöknék és magára hagyná a bolondot?

A mint gondolta, ugy tett. Ebben a pillanatban azonban hallotta, a mint Majsai utána kiáltott:

— Gyorsan, gyorsan, itt vannak a legyek, jöjjön, mert különben az orruk előtt füttyöl el a vonat.

Ugyanakkor érezte hogy az örült megragadta a karját és kérélelhetlenül huzcolja magával.

Sápadtan támoilyogva mint halálra ítélt fürte hogy történjék vele bármi. Hogy miképen jutott be a vagonba arról fogalma se volt egyszerre csak benne ült; egy fütty, egyzökkenés és a vonat megindult.

— Lajos-Mizse, mind-nki száljon le! — hangzott egyszerre a kalauz kiáltása és felnyitotta a kocsii ajtaját.

— Lajos...?

— Pszt! — suitogott Majsai ur. Azután Vargához fordult:

— Ugy hiszem, hogy Szegeden vagyunk.

— Hala Istennek — sóhajtott magában Varga — tökéletesen bolond és azt hiszi, hogy Lajos-Mizse Szeged. A legközelebbi vonattal vissza utazom és aztán pá neked Budapest, megelégetelek Pinterrel és bolondjával együtt.

Ez az a gondolat, hogy ily könnyedén megszabadul, visszaadta neki jókedvét, és humorát.

— Termézetesen — kezdte aztán — ez Szeged: Pompás város, nemde? És hogyan fogunk itt mulatni? Valóban, nagyszerű gondolat volt öntől, hogy ide jöttünk. Hová is menjünk csak először? A muzeumba vagy —

— Ob nem — vélekedett az örült. Azt gondolnám, hogy előbb térjünk be ebbe a vendéglőbe egy korty italra. — Nem tartaná helyesnek.

B léptek. Ebben a pillanatban azonban egy nevető arc tűnt elébük s ez ki volt?

Ki más, mint — Pinter dr.

— Hogyan — — hogy kerülsz te ide? — En? — És a doktor alig tudot szólni a nevetéstől. — En? A lehető legegyszerűbben, azzal a vonattal, mely a tiétek előtt indult.

— A mienket megelőzőn? Ugy tehát te tudtad, hogy a bolondod...

— De édes fiam, hát nem értitek, hogy mindez csak tréfa volt? Bolondok vagytok mind a ketten, de azért betegem épp oly kevéssé örült, mint te.

— Hát akkor ki ő?

— En? Nevem Varga Pál Komáromból.

— En Majsai Dániel vagyok Szabadkáról.

— Ezt már tudjuk, — vágott közbe a doktor. — De a mit nem tudtok, az, hogy Varga barátom régi iskolatársam és hogy Majsai ur jövődöbeli apósom, a kik remélhetőleg, und a ketten most már megszabadultak az örültektől való felelmetől, most — a mikor egymást kölesönő-en bolondnak tartották. S most — ha tetszik — haza indulhatunk.

Varga Pál barátunk azonban komikus komolysággal felelt:

— Hozzad? Nem, a világot sem. Milyenek lehetnek a bolondjaid, ha a józan emberek is megbolondulnak nálad. Nem, nem, visszatérünk ugyan, de nem hozzád, hanem ezután a veszekedési nap után — csapunk egy veszekedetebb éjszakát.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 36. Bérlet 26 szám.

Szombaton 1896 október hó 31-én:

GASPARONE.

Nagy operette 3 felvon. zenéjét szerez: Milisztker.

Vasárnap, november hó 1-én két előadás

Délután 3 órakor:

Molnár és gyermeke.

Este 7 órakor rendes helyárrakkal:

1000 év.

Nyílttér.

Müller-

szálloda „A MAGYAR KIRÁLYHOZ“

BUDAPESTEN

A város központján. Ujjonnan berendezve. Villanyos világítás. A földalatti vasut végpontján Uj tulajdonos. Kitünő szolgálat. Igen mérsékelt árak. Világítás és kiszolgálát nem számíttatim

November 1-től

Sz. Dávid István

vendéglőjében Kossuth-utca

1 pohár kit. kőbányai sör 7 kr.

1 korsó „ „ 11 „

1 pohár „ pilseni „ 10 „

1 korsó „ „ 15 „

folyton friss

Bécsi virstli.

Legjobb reggeli.

Zóna.

Zóna.

Meghívó.

1896. november hó 1-én, azaz vasárnap
a **MAGYAR KIRÁLY**-hoz czimzett
vendéglő termében Széchenyi-utca végén

Utolsó Millenniumi-bál

rendeztatik, melyre a n. é. közönséget tisztelettel
meghívja a rendezőség.

Belépti-díj 1 korona.

Kezdeté 1/8 órakor. Vége reggel.

Ételek és italokról legjobban gondoskodik a
vendéglős

PACHOLEK KÁROLY

első magyar kard-, sarkatyu- és vivőfelszerelési gyár
BUDAPESTEN,

Gyár:
VII., Balassa-utca 5. sz.

Főüzlet:

IV., Koronaherczeg-utca 10.

Fióküzlet:

VIII., Üllői-ut. 66. sz.

Alapított 1864-ben

Ajanlja saját gyártásu
díszmagyar- és jogász-
kardjait, sarkantyuit,

kardkötőit valamint vivőfelszereléseit.

Javítások elfogadtatnak

Tessék árjegyzéket kérni

Arany Érem. **Kárpáti mellszörp** Érdem Érem.

KÖHÖGÉS ELLEN

mell- és tüdőbetegnek részére.

Ezen szörp mell- és torokbajoknál,
elnyákosodás, rekedtség, idült hurut,
inger és számköhögés, nehéz lélegzés,
tüdővész, továbbá általános és gyomor-
gyengeségnél legjobb sikerrel használ-
tatik.

A mellszörp gyermekeknek is adható.
Egy nagy üveg ára 80 kr., egy kis üveg
50 kr.

Kárpáti mellpasztillák.

Ezen pasztillák a magas Tátrán
található gyógyfüvek és gyökerekből
készülnek, szintén legjobb sikerrel
használtatnak a fentebb felsorolt be-
tegségeknél. Egy doboz ára 25 kr.

Kárpáti melthea.

Egy nagy csomag 40 kr., egy kis
csomag 20 kr. Szintén kitünő sikerrel
használtatik a fentebb felsorolt beteg-
ségeknek.

Valódi minőségben kapható a készítő
Molnár Lipót gyógyszerészénél Kassán,
Debreczenben **Tóth Béla** gyógy-
szertárában Tisza-Palota.

Tekintettel a közeledő vetési időnyre — van szerencsénk ajánlani
szavatolt tisztaságu

(a csehországi Thomasművek ből eredő)

a legmagasabb díjakkal
kítettetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citráthban oldható foszforsav tartalommal és 80—100% porfinomsággal

Felülmulhatatlan, minden talajra alkalmas trágyaszer különösen sovány
talajok javítására, kitünő hatása az összes gabbaneműek, kapás és olajnövények,
löhére és luczerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya, tekintettel hatásá-
nak tartósságára felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

A citráthban oldható foszforsav tartalomért szavatosságot vállalunk, netán
hiányzó mennyiséget megtérítünk. — Árjajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb
felvilágosítással a legkészségesebben szolgál

a csehországi Thomasművek eladási irodájának vezérképviselője
a magyar korona országainak területén

Kalmár Vilmos Budapest, Erzsébet-körut 34. szám.

Dr. Róthschnek V. Emil

gyógyszertára az »Arany egyszarvuhoz«
DEBRECZENBEN, Kossuth-utca 19.

(Alapított 1772.)

Ajanlja kövekező, közkedveltségnek örvendő általánosan elterjedt és kitünő
minőségű gyógy-zer- és pipere különlegességeit:

Dr. Róthschnek-féle

SÓSBORSZESZ

sebek, zuzódások vagy gyuladásoknál egyenlő
mennyiségű vízzel hígítva borogatásul használ-
ható. **Cuzos**, vagy **köszvényes** bántalmaknál
tisztán, bedörzsölésül használva, felülmulhatat-
lan szer. Egy kávéskanálnyi egy pohár vízbe
öntött kitünő minőségű és ízű **szájvizet** ad.
10—25 csep zuzorra csepegtetve a legerősebb
gyomorgörösöt is megszünteti.

Egy üveg ára 50 kr.

Dr. Róthschnek-féle

TANNIN-OLAJ

az egyedüli valóban biztosan ható szer, a mely
a hajbort jobban, mint bármely más erősíti, ez
által **meggátolja a haj kihullását!** Rövid
használat után meglepő az eredmény.

Egy üveg ára 80. kr.

Dr. Róthschnek-féle

Kárpáti melthea

kitünőnek bizonyult szer **köhögés, rekedtség**
elnyákosodás, influenza, tüdőhurut s álta-
lában a légzőszervek mindennemű betegségei ellen.

Egy doboz ára 20 kr.

Dr. Unna-féle

Salicyl.-Collodium

a legbiztosabb szer **tyukszemek, szemölcsök,**
börkeményedések és rovarcsepések ellen.

Egy üveg ára 50 kr.

Dr. Róthschnek-féle folyékony glicerín créme egy üveg ára 85 kr

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan teljesítetnek.

Dr. Róthschnek-féle

PEPTONOS VASMANGANOLDAT

0.6% Fe- és 0.1% Mn. tartalommal. Kellemes ízű
készítmény mindennemű kellemetlen mellékha-
tások nélkül. Kitünő eredménnyel használva
vérszegénység, idegbajok, sápkor és hysteria
ellen.

Orvosi tekintélyek által ajánlva.

Egy üveg ára 1 frt.

Dr. Róthschnek-féle

SALICYLSAVAS-SZÁJVIZ

a világon a legjobb fogtisztító és konzerváló
szer, mely a foghúst erősíti, a fogakat vakító
fehéreké teszi, és a száj üregét felüdíti.

Egy üveg ára 35 kr.

Dr. Schichulsky-féle

ARCZKENŐCS

hamar és biztosan eltávolítja az arcbőr
minden tisztatlanságát, mint **szeplőt, máj-
foltot** stb., a bőrt fehériti és finomítja és fő-
előnye, hogy **hosszas használat után sem**
káros, miután teljesen ártalmatlan anyagokból
van összeállítva.

Egy tégely ára 35 kr.

Dr. Róthschnek-féle

Keletindiai fogcseppek

mindennemű fogfájást a legrövidebb idő alatt
megszüntetnek.

Egy üveg ára 25 kr.